

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อป้องกันถึงความเป็นมนุษย์ที่มีคุณภาพ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศ โดยเฉพาะการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น นับได้ว่ามีบทบาทสำคัญอย่างมาก เนื่องจากการศึกษาที่มุ่งเน้นในการพัฒนาทางด้านสติปัญญาและความคิดของคนให้มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิชาการ และวิชาชีพขั้นสูง เพื่อส่งเสริมคุณภาพในการดำรงชีวิตของตนเอง สังคมและประเทศชาติ (สำนักนายกรัฐมนตรื, 2525)

สำหรับการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ นั้นเป็นสาขาที่บูรณาการหรือรวบรวมศาสตร์ด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมเข้ากับศาสตร์ด้านการบริหารอุตสาหกรรม ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติการในธุรกิจที่มุ่งเน้น การผลิต การวางแผนและควบคุมการผลิต การจัดการด้านคุณภาพ การปรับปรุงกระบวนการผลิตและการควบคุมค่าใช้จ่ายในการผลิต ผู้ศึกษาเป็นผู้ที่ชอบหรือสนใจทำงานในธุรกิจอุตสาหกรรม โดยที่แนวทางการศึกษา คือ การศึกษาวิชาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การวางแผนและควบคุมการผลิต การจัดการด้านคุณภาพ การปรับปรุงกระบวนการผลิตและการควบคุมค่าใช้จ่ายในการผลิต สอดคล้องกับตำแหน่งงานในอุตสาหกรรม เช่น การควบคุมคุณภาพ (Quality Control), การปรับปรุงกระบวนการ (Process Improvement), การจัดการวัสดุและการจัดซื้อ (Purchasing and Material Control), การจัดการการขนส่งและโลจิสติกส์ (Transportation and Logistics Management), การวางแผนและควบคุมการผลิต (Production Planning Control), การบำรุงรักษาเครื่องจักรอุปกรณ์ (Machine Maintenance) ฯลฯ

ซึ่งทางภาควิชาการจัดการอุตสาหกรรมได้ตระหนักถึงความสำคัญในการผลิตบัณฑิต ทางด้านการจัดการอุตสาหกรรมให้สามารถออกไปทำหน้าที่พัฒนาประเทศ โดยพัฒนาการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาปฏิบัติงานได้จริงและถึงพร้อมด้วยคุณธรรมและคุณวุฒิ รวมทั้งสร้างเจตคติให้นักศึกษามีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และสามารถประยุกต์ใช้ได้ อย่างเป็นระบบและถูกต้อง ซึ่งการที่จะผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพต้องคำนึงถึงพฤติกรรม การเรียนที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้นำกรอบทางด้านพฤติกรรม การเรียนของ สิ่งทไทยวงศ์ (2544) ที่ได้แปลและดัดแปลงข้อคำถามมาจากแบบสำรวจ Learning and Study Strategies Inventory--LASSI ของมหาวิทยาลัยเท็กซัส แห่งออสติน (University of Texas at

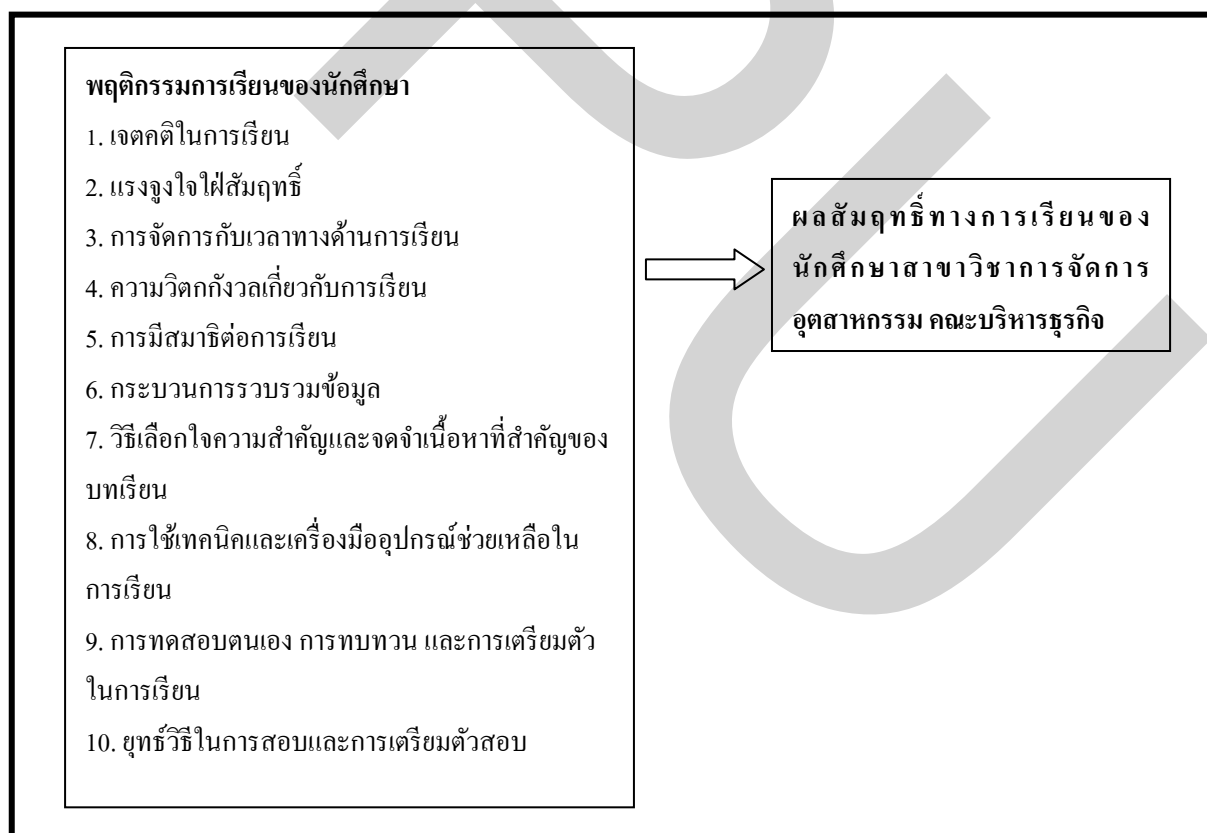
Austin) โดย Weinstein and Palmer (2002) ที่สร้างขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1987 เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 10 ด้าน คือ เจตคติในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การจัดการกับเวลาทางด้านการเรียน ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน การมีสมาธิต่อการเรียน กระบวนการรวบรวมข้อมูล การเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน และยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ

ดังนั้นกลุ่มผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาหาพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษาประสบผลสำเร็จทางการเรียนได้ดียิ่งขึ้น และสามารถนำไปพัฒนาปรับปรุงระบบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

พฤติกรรมการเรียนรู้ผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ในแต่ละกลุ่มผลการเรียน

1.4. นิยามศัพท์

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของนักศึกษาตั้งแต่ภาคเรียนแรกที่เข้ามาศึกษาจนถึงภาคเรียนปัจจุบัน

นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม หมายถึง นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ ภาคปกติที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

พฤติกรรมการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีกระบวนการศึกษาหาความรู้อย่างไร ซึ่งประกอบด้วย

1. เจตคติในการเรียน หมายถึง เจตคติของนักศึกษาที่มีต่อสถานศึกษาและความสำเร็จในการเรียน

2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง การที่นักศึกษามีความขยันเอาใจใส่ มีระเบียบวินัยในตนเอง และมีความพยายามซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้การเรียนนั้นประสบความสำเร็จ

3. การจัดการกับเวลาทางด้านการเรียน หมายถึง การที่นักศึกษาวางแผน และจัดการกำหนดเวลาของตนเองตามสถานการณ์ต่าง ๆ

4. ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน หมายถึง ระดับความกังวลของนักศึกษาที่มีต่อสถานศึกษา นักศึกษาที่มีระดับคะแนนต่ำมักจะพบประสบการณ์หลายอย่างที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวลสูงในสถานศึกษา ส่วนนักศึกษาที่มีระดับคะแนนสูงมักจะมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งชัดเจน

5. การมีสมาธิต่อการเรียน หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาที่มีความสนใจต่อเหตุการณ์ในขณะนั้น

6. กระบวนการรวบรวมข้อมูล หมายถึง วิธีการที่นักศึกษาสามารถใช้การจินตนาการ กลวิธีในการจัดการ และทักษะของเหตุผลหรือวิธีการในการเรียนที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับสิ่งที่พวกเขากำลังจะเรียนรู้และจดจำ

7. วิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน หมายถึง ทักษะของนักศึกษาที่สามารถจับใจความสำคัญของเนื้อหาว่าส่วนใดสำคัญมาก และส่วนใดที่ไม่ค่อยมีความสำคัญกับรายละเอียด

8. การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน หมายถึง การที่นักศึกษาสามารถใช้ข้อมูลหรือตัวอย่างที่มีอยู่ช่วยเหลือในการเรียนและค้นคว้าข้อมูล

9. การทดสอบตนเอง การทบทวนและการเตรียมตัวในการเรียน หมายถึง จินตนาการ หรือการสร้างภาพอันเป็นเทคนิคที่จะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

10. ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ หมายถึง การเตรียมตัวในการสอบของ นักศึกษา ซึ่งรวมถึงเทคนิคต่าง ๆ ในการท่องจำ

1.5. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต คณะ บริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม หลักสูตร 4 ปี ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2555 จำนวน 200 คน (ข้อมูลจาก ZAP ประจำปีการศึกษา 2555)

1.6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
2. นำพฤติกรรมการเรียนที่ได้มาใช้ประกอบในการปรับปรุงวิธีการสอนที่เหมาะสมแก่นักศึกษา